

Saksdokumenter:

- Rapport nr. 19/2011 **Sven Thore Kloster**
Rapport fra lanseringen av "Christian Witness in a Multi-Religious World: Recommendations for Conduct", Genève, 28. juni 2011
- Rapport nr. 22/2011 **Berit Hagen Agøy**
Rapport fra Round Table- og Working Together-møter i Kirkenes Verdensråd, Genève, 21.-24. juni 2011

Saker i de økumeniske organisasjonene

Kirkenes Verdensråd (KV)

Forslag til vedtak

Mellomkirkelig råd tar følgende saker til orientering:

1. Rapport fra lanseringen av "Christian Witness in a Multi-Religious World: Recommendations for Conduct", Genève, 28. juni 2011
2. Rapport fra Round Table- og Working Together-møter i Kirkenes Verdensråd, Genève, 21.-24. juni 2011

Rapport fra lanseringen av "Christian Witness in a Multi-Religious World: Recommendations for Conduct", Genève, 28. juni 2011
- Vatikanet/Kirkenes Verdensråd og World Evangelical Alliance sitt konsensusdokument om etikk og misjon
v/Sven Thore Kloster

Bakgrunn:

Under arbeidet med Recommended Ground Rules for Missionary Activities fikk Oslokoalisjonsprosjektet "Misjon og menneskerettigheter" kontakt med World Evangelical Alliance (WEA) og Kirkenes Verdensråd (KV). Sammen med Vatikanets Pontifical Council for Interreligious Dialogue (PCID) har disse organisasjonene kommet fram til et konsensusdokument om trosfrihet, etikk og kristen misjon. Det har tatt 5 år å ferdigstille dokumentet, og Oslokoalisjonen var invitert av både KV og WEA til å overvære lanseringen i Genève.

Kort om dokumentet:

Dokumentet er et økumenisk, kristent dokument. Det vektlegger trosfriheten og menneskerettighetene, men er primært et kristent dokument som gjennom teologisk argumentasjon oppfordrer kirker og misjonsorganisasjoner verden over til å utøve misjon og vitne om den kristne Gud på en etisk akseptabel måte. Dokumentet bærer preg av å være relativt internt kirkelig, og preges av mange bibelhenvvisninger.

Dokumentets innhold er i seg selv ikke så banebrytende, men består av generelle, teologiske "mainstream"-utsagn. Det banebrytende med dokumentet er at det har blitt til som et felles prosjekt mellom KV, WEA og PCID – tre institusjoner som ville hatt vanskelig for å samarbeide på denne måten for bare noen tiår siden.

På mange måter utfyller dette dokumentet Oslokoalisjonens Recommended Ground Rules. For mens Oslokoalisjonens anbefalinger er interreligiøse og baserer seg på menneskerettighetene og en sekulær argumentasjon, er "Christian Witness" et kristent dokument som peker i samme retning, men med eksplisitt kristen-teologisk argumentasjon. Det bør være av stor interesse for Oslokoalisjonen at ulike trossamfunn responderer teologisk på "Recommended Ground Rules"

Oppfølging:

Lanseringen gav anledning til å møte representanter fra både KV, WEA og PCID. Både KV og WEA har tidligere vist stor interesse for Oslokoalisjonens dokument, jf. reisen til Genève og Bonn høsten 2010. Undertegnede orienterte om de planlagte workshopene i Bangkok og Delhi, og representanter fra KV og WEA sa at de var interessert i å delta på disse gjennom sine lokale medlemmer dersom de ble invitert. Det bør vurderes.

Dessverre syntes ikke representantene fra PCID å være like interessert – noe som også tidligere korrespondanse med PCID bekrefter. Oslokoalisjonen har tatt kontakt med Vatikanet på nytt, denne gangen gjennom Pontifical Council for Promoting Christian Unity (PCPCU). Vi venter fremdeles på respons fra PCPCU, og siden ingen representanter derfra var til stede i Genève, gav ikke lanseringen anledning til å møte dem. Dersom Oslokoalisjonen ikke får positivt svar på henvendelsen til PCPCU, bør man vurdere å ta kontakt med andre deler av Den romersk-katolske kirke, for eksempel desentraliserte organer og institusjoner utenfor Vatikanet.

Vedlegg:

Christian Witness in a Multi-Religious World. Recommendations for Conduct

Christian Witness in a Multi-Religious World

Recommendations for Conduct

World Council of Churches
Pontifical Council for Interreligious Dialogue
World Evangelical Alliance

Preamble

Mission belongs to the very being of the church. Proclaiming the word of God and witnessing to the world is essential for every Christian. At the same time, it is necessary to do so according to gospel principles, with full respect and love for all human beings.

Aware of the tensions between people and communities of different religious convictions and the varied interpretations of Christian witness, the Pontifical Council for Interreligious Dialogue (PCID), the World Council of Churches (WCC) and, at the invitation of the WCC, the World Evangelical Alliance (WEA), met during a period of 5 years to reflect and produce this document to serve as a set of recommendations for conduct on Christian witness around the world. This document does not intend to be a theological statement on mission but to address practical issues associated with Christian witness in a multi-religious world.

The purpose of this document is to encourage churches, church councils and mission agencies to reflect on their current practices and to use the recommendations in this document to prepare, where appropriate, their own guidelines for their witness and mission among those of different religions and among those who do not profess any particular religion. It is hoped that Christians across the world will study this document in the light of their own practices in witnessing to their faith in Christ, both by word and deed.

A basis for Christian witness

1. For Christians it is a privilege and joy to give an accounting for the hope that is within them and to do so with gentleness and respect (cf. 1 Peter 3:15).
2. Jesus Christ is the supreme witness (cf. John 18:37). Christian witness is always a sharing in his witness, which takes the form of proclamation of the kingdom, service to neighbour and the total gift of self even if that act of giving leads to the cross. Just as the Father sent the Son in the power of the Holy Spirit, so believers are sent in mission to witness in word and action to the love of the triune God.
3. The example and teaching of Jesus Christ and of the early church must be the guides for Christian mission. For two millennia Christians have sought to follow Christ's way by sharing the good news of God's kingdom (cf. Luke 4:16-20).
4. Christian witness in a pluralistic world includes engaging in dialogue with people of different religions and cultures (cf. Acts 17:22-28).

5. In some contexts, living and proclaiming the gospel is difficult, hindered or even prohibited, yet Christians are commissioned by Christ to continue faithfully in solidarity with one another in their witness to him (cf. Matthew 28:19-20; Mark 16:14-18; Luke 24:44-48; John 20:21; Acts 1:8).
6. If Christians engage in inappropriate methods of exercising mission by resorting to deception and coercive means, they betray the gospel and may cause suffering to others. Such departures call for repentance and remind us of our need for God's continuing grace (cf. Romans 3:23).
7. Christians affirm that while it is their responsibility to witness to Christ, conversion is ultimately the work of the Holy Spirit (cf. John 16:7-9; Acts 10:44-47). They recognize that the Spirit blows where the Spirit wills in ways over which no human being has control (cf. John 3:8).

Principles

Christians are called to adhere to the following principles as they seek to fulfil Christ's commission in an appropriate manner, particularly within interreligious contexts.

1. **Acting in God's love.** Christians believe that God is the source of all love and, accordingly, in their witness they are called to live lives of love and to love their neighbour as themselves (cf. Matthew 22:34-40; John 14:15).
2. **Imitating Jesus Christ.** In all aspects of life, and especially in their witness, Christians are called to follow the example and teachings of Jesus Christ, sharing his love, giving glory and honour to God the Father in the power of the Holy Spirit (cf. John 20:21-23).
3. **Christian virtues.** Christians are called to conduct themselves with integrity, charity, compassion and humility, and to overcome all arrogance, condescension and disparagement (cf. Galatians 5:22).
4. **Acts of service and justice.** Christians are called to act justly and to love tenderly (cf. Micah 6:8). They are further called to serve others and in so doing to recognize Christ in the least of their sisters and brothers (cf. Matthew 25:45). Acts of service, such as providing education, health care, relief services and acts of justice and advocacy are an integral part of witnessing to the gospel. The exploitation of situations of poverty and need has no place in Christian outreach. Christians should denounce and refrain from offering all forms of allurements, including financial incentives and rewards, in their acts of service.
5. **Discernment in ministries of healing.** As an integral part of their witness to the gospel, Christians exercise ministries of healing. They are called to exercise

discernment as they carry out these ministries, fully respecting human dignity and ensuring that the vulnerability of people and their need for healing are not exploited.

6. **Rejection of violence.** Christians are called to reject all forms of violence, even psychological or social, including the abuse of power in their witness. They also reject violence, unjust discrimination or repression by any religious or secular authority, including the violation or destruction of places of worship, sacred symbols or texts.
7. **Freedom of religion and belief.** Religious freedom including the right to publicly profess, practice, propagate and change one's religion flows from the very dignity of the human person which is grounded in the creation of all human beings in the image and likeness of God (cf. Genesis 1:26). Thus, all human beings have equal rights and responsibilities. Where any religion is instrumentalized for political ends, or where religious persecution occurs, Christians are called to engage in a prophetic witness denouncing such actions.
8. **Mutual respect and solidarity.** Christians are called to commit themselves to work with all people in mutual respect, promoting together justice, peace and the common good. Interreligious cooperation is an essential dimension of such commitment.
9. **Respect for all people.** Christians recognize that the gospel both challenges and enriches cultures. Even when the gospel challenges certain aspects of cultures, Christians are called to respect all people. Christians are also called to discern elements in their own cultures that are challenged by the gospel.
10. **Renouncing false witness.** Christians are to speak sincerely and respectfully; they are to listen in order to learn about and understand others' beliefs and practices, and are encouraged to acknowledge and appreciate what is true and good in them. Any comment or critical approach should be made in a spirit of mutual respect, making sure not to bear false witness concerning other religions.
11. **Ensuring personal discernment.** Christians are to acknowledge that changing one's religion is a decisive step that must be accompanied by sufficient time for adequate reflection and preparation, through a process ensuring full personal freedom.
12. **Building interreligious relationships.** Christians should continue to build relationships of respect and trust with people of different religions so as to facilitate deeper mutual understanding, reconciliation and cooperation for the common good.

Recommendations

The Third Consultation organized by the World Council of Churches and the PCID of the Holy See in collaboration with World Evangelical Alliance with participation from the largest Christian families of faith (Catholic, Orthodox, Protestant, Evangelical and Pentecostal), having acted in a spirit of ecumenical cooperation to prepare this document for consideration by churches, national and regional confessional bodies and mission organizations, and especially those working in interreligious contexts, recommends that these bodies:

1. **study** the issues set out in this document and where appropriate formulate guidelines for conduct regarding Christian witness applicable to their particular contexts. Where possible this should be done ecumenically, and in consultation with representatives of other religions.
 2. **build** relationships of respect and trust with people of all religions, in particular at institutional levels between churches and other religious communities, engaging in on-going interreligious dialogue as part of their Christian commitment. In certain contexts, where years of tension and conflict have created deep suspicions and breaches of trust between and among communities, interreligious dialogue can provide new opportunities for resolving conflicts, restoring justice, healing of memories, reconciliation and peace-building.
 3. **encourage** Christians to strengthen their own religious identity and faith while deepening their knowledge and understanding of different religions, and to do so also taking into account the perspectives of the adherents of those religions. Christians should avoid misrepresenting the beliefs and practices of people of different religions.
 4. **cooperate** with other religious communities engaging in interreligious advocacy towards justice and the common good and, wherever possible, standing together in solidarity with people who are in situations of conflict.
 5. **call** on their governments to ensure that freedom of religion is properly and comprehensively respected, recognizing that in many countries religious institutions and persons are inhibited from exercising their mission.
 6. **pray** for their neighbours and their well-being, recognizing that prayer is integral to who we are and what we do, as well as to Christ's mission.
-

Appendix: Background to the document

1. In today's world there is increasing collaboration among Christians and between Christians and followers of different religions. The Pontifical Council for Interreligious Dialogue (PCID) of the Holy See and the World Council of Churches' Programme on Interreligious Dialogue and Co-operation (WCC-IRDC) have a history of such collaboration. Examples of themes on which the PCID/WCC-IRDC have collaborated in the past are: Interreligious Marriage (1994-1997), Interreligious Prayer (1997-1998) and African Religiosity (2000-2004). This document is a result of their work together.
2. There are increasing interreligious tensions in the world today, including violence and the loss of human life. Politics, economics and other factors play a role in these tensions. Christians too are sometimes involved in these conflicts, whether voluntarily or involuntarily, either as those who are persecuted or as those participating in violence. In response to this the PCID and WCC-IRDC decided to address the issues involved in a joint process towards producing shared recommendations for conduct on Christian witness. The WCC-IRDC invited the World Evangelical Alliance (WEA) to participate in this process, and they have gladly done so.
3. Initially two consultations were held: the first, in Lariano, Italy, in May 2006, was entitled "Assessing the Reality" where representatives of different religions shared their views and experiences on the question of conversion. A statement from the consultation reads in part: "We affirm that, while everyone has a right to invite others to an understanding of their faith, it should not be exercised by violating others' rights and religious sensibilities. Freedom of religion enjoins upon all of us the equally non-negotiable responsibility to respect faiths other than our own, and never to denigrate, vilify or misrepresent them for the purpose of affirming superiority of our faith."
4. The second, an inter-Christian consultation, was held in Toulouse, France, in August 2007, to reflect on these same issues. Questions on Family and Community, Respect for Others, Economy, Marketing and Competition, and Violence and Politics were thoroughly discussed. The pastoral and missionary issues around these topics became the background for theological reflection and for the principles developed in this document. Each issue is important in its own right and deserves more attention that can be given in these recommendations.
5. The participants of the third (inter-Christian) consultation met in Bangkok, Thailand, from 25-28, January, 2011 and finalized this document.

**Rapport fra Round Table- og Working Together-møter i
Kirkenes Verdensråd, Genève, 21.–24. juni 2011
v/Berit Hagen Agøy**

Round Table er et årlig møtepunkt mellom KVs stab og de største giverne til KVs programarbeid, de fleste av dem er kirkelige bistandsorganisasjoner, for eks. KN fra Norge. Men også en del kirker deltar. Ettersom Den norske kirke bidrar med programstøtte i tillegg til kontingenten, inviteres vi også til disse møtene. Hensikten er å orientere giverne om viktige utviklingstrekk i KV, særlig knyttet til større arrangementer, økonomi og planarbeid. Møtet gir også giverne anledning til å kommentere KVs arbeid og prioriteringer. Dette møtet har ingen formell beslutningsmyndighet slik som eksekutiv- og sentralkomitémøtene. Men her møtes giverorganisasjoner som ikke på samme måte som kirkene er representerte i de formelle organene.

Working Together-møtet er et mer uformelt arbeidsmøte i forkant av Round Table. Her er det færre deltakere, de fleste fra giverorganisasjoner i tillegg til noen få medlemskirkefolk. Dette møtet arbeider mer detaljert med KVs planer og budsjetter og rapporteringssystemer. Her drøfter man også hva giverne planlegger å bidra med for neste år.

Begge disse møtene er nyttige for KVs stab i deres forberedelse av planer og budsjetter som senere legges fram for eksekutiv- og sentralkomiteen for formell behandling. Mange fra staben deltok på begge møtene, og KVs generalsekretær deltok første dagen på Round Table. Fra Norge deltok denne gangen Anne Grete Larsen og Atle Sommerfelt (kun RT) fra KN og Berit Hagen Agøy fra Dnk.

ROUND TABLE

Veien fra Jamaica til Busan, refleksjoner fra KVs generalsekretær

Olav Fykse Tveit tok utgangspunkt i Rom 14,17; 'For Guds rike består ikke i mat og drikke, men i rettferdighet, fred og glede i Den hellige ånd', i sin visjonære tale om hvor KV nå går videre etter fredskonferansen på Jamaica. Han inviterte medlemskirkene og giverorganisasjonene til å bidra til å forme KVs vei videre for 'dere er KV'.

Generalsekretærens hovedpoeng var at 'Just Peace' er fruktbart konsept og en konstruktiv innfallsvinkel til alt KVs arbeid. Dette gjelder ikke bare det sosialetiske engasjementet – men også økumenikken. 'Just Peace' hjelper oss til å forstå hvorledes vi skal være kirke i verden og hvorledes verden angår kirken. De grunnleggende bibelske verdiene, rettferdighet og fred, er noe alle kristne kan samles om, noe som binder oss sammen, og som kan gjøre at vi kan gi et felles kristent vitnesbyrd til verden.

Olav utfordret oss ved å si at 'Just Peace' er svaret – så vi må sammen finne de riktige spørsmålene i ulike kontekstene. Vi skal ikke spørre *om* det finns vold og urett, men om *hvordan den kommer til uttrykk*, hvem utfører vold, hva hindrer rettferdighet, hvem er offer, hvordan kan vi hindre vold og opprette rettferdighet o.s.v. Uansett

emne kan vi spørre om hva 'Just Peace' har med dette å gjøre? Som et eksempel nevnte han Israel/Palestina konflikten. Hva innebærer 'Just Peace' i denne sammenhengen?

Olav viste til at 'Tiåret mot vold' og de mange workshopene under Jamaica-konferansen har gitt KV svært mange konkrete eksempler og erfaringer som nå kommer til nytte i arbeidet fram mot neste generalforsamling. Jamaica-konferansen var en oppvisning i at kirkene tar de vanskelige spørsmålene på alvor. Nå må KV under generalforsamlingen i Busan finne fram til konstruktive og konkrete måter å jobbe videre for å bidra til 'Just Peace'.

Olav la også vekt på nødvendigheten av å arbeide i en multireligiøs kontekst og identifisere hva som er det spesifikke kristne bidraget til religionsdialog og tverr-religiøst fredsarbeid. Fred og rettferdighet er allmenne verdier, som også andre livssyn arbeider for. Derfor kan 'Just Peace – konseptet' bidra til å bygge allianser, ikke bare økumeniske, men også mellom ulike religioner.

Neste generalforsamling, Busan, Sør-Korea 2013

I forlengelsen av Olavs tale diskuterte man hvorledes medlemskirkene og organisasjonene kan bidra til planleggingen av neste generalforsamling. Temaet er '*God of Life – lead us to Justice and Peace*'. Det er viktig at også medlemskirkene selv reflekterer over sine erfaringer med Jamaica-konferansen i forberedelsene til Busan. Møtet løftet fram en del tema slik som de politiske og sosiale forholdene i Korea (nord og sør), Kinas rolle, behov for å koordinere bistand, multireligiøse samfunn, FNs tusenårs mål m.m. som ble fanget opp av staben som arbeider med Busan-forberedelsene.

Man diskuterte også litt hvordan selve generalforsamlingen vil foregå, hvilken rolle giverorganisasjonene kan ha, og om muligheten for at ACT Alliance holder sin generalforsamling i tilknytning til KVs. Alt dette er tema vi vil komme tilbake til på nye møter fram mot 2013.

Påvirkningsarbeid og kapasitetsbygging - koordinering med andre aktører

Hielke Wolters fra KVs stab holdt en interessant innledning om det teologiske fundamentet for å drive 'advocacy'-arbeid. Han understreket at også dette arbeidet starter i gudstjenesten, i bønn og i bibelfortellingen om den lidende tjener. Kirken er et 'lidende fellesskap'. Kirken trenger de som ber i menighetene, de som viser nestekjærlighet i dagliglivet, men også fagspesialister som kan bidra i politiske debatter og utfordre myndigheter. Det er et effektivt samvirke mellom disse aktørene og ulike kirkelig instanser som skaper endring til noe bedre.

KV har nå rustet opp sitt UN Liaison Office i New York og samarbeider der nært med ACT Alliance. New York-kontoret skal særlig jobbe med klima, fred og sikkerhet, kjønnsrettferdighet og sosiale sikkerhetsnett (som nå bygges ned flere steder i verden). New York-kontoret som nå ledes av Margareta Grape (tidligere utenrikssjef i Svenska Kyrkan og medlem av sentralkomiteen i KV), er nå direkte underlagt KVs generalsekretær. Dette er et ledd i arbeidet med å effektivisere og modernisere KVs organisasjonsstruktur. New York-kontoret vil fokusere på håndvåpen og 'Arms Trade Treaty' på en 'side event' under FNs generalforsamling i november. Dette er relevant for MKRs arbeid med dette temaet.

Peter Prove fra Ecumenical Advocay Alliance (EAA), Rebecca Larsen fra ACT Alliance og Lars Halfgren fra LWF/LWS innledet om hvorledes de så for seg en

tettere koordinering av økumenisk advocacy-arbeid og om hvordan en i fellesskap kan styrke KVs kapasitet på dette området.

Klima, Sudan og Colombia ble trukket fram som positive eksempler på godt økumenisk samarbeid. Hvorfor klarte man det i disse tilfellene, hvorledes forberede seg på nye saker, hvordan kan den enkelte organisasjon bidra til bedre koordinering – dette var spørsmål som ble stilt, men uten at det kom så mange svar. EAA konsentrerer seg om to tema over fire år. Nå er det hiv/aids og mat, og det ble diskutert hvorledes disse tema kan tilpasses for eksempel arbeidet med klimaspørsmål. Det ble også reist spørsmål om ikke EAA kan være ACT Alliance sitt påvirkningsorgan. EAA har imidlertid en del medlemmer som ikke er med i ACT Alliance, og derfor er det behov for begge to. Både KV, LVF og ACT Alliance er med i EAA, så strukturelt er det lagt godt til rette for et nært samarbeid. Dessverre ble det liten tid til samtalen etter innledningene. Det kom ikke så mye ut av denne sesjonen som en kunne ønsket.

KVs programarbeid 2012

Møtet ble presentert for et planutkast for KVs arbeid i årene fram mot neste generalforsamling. Fire ledertråder skal nå prege all programplanlegging:

- Hva er KVs unike 'added value' ut fra KVs rolle?
- Hvordan henger programmet/aktiviteten sammen med tema for neste generalforsamling? (God of Life – lead us to Justice and Peace)
- Styrke relasjonen til medlemskirkene
- Styrke synerieffekter og samarbeid mellom de ulike programmer. Hva er resultatet (impact/outcome) av programmet/aktiviteten? Hvordan kan det måles?

Dette hjelper til med å effektivisere, prioritere og skape synergieffekt mellom ulike programmer og aktiviteter. Det er gledelig å merke at KV nå legger stor vekt på å skolere staben i effektiv planlegging og resultatmåling. Staben selv uttrykte at de var inne i en veldig konstruktiv læringsprosess, og at man allerede hadde oppnådd store forbedringer i planarbeidet. Man opplever nok nå en tydeligere og mer moderne ledelse med klarere mål for organisasjonen.

KVs økonomi

Selv om regnskapet for 2010 viser et overskudd, er KVs økonomi svært bekymringsfull. Hovedgrunnen til dette er finanskrisa, som gjorde at KV bare på grunn av valutakurser har tapt minst 150 millioner kroner. I tillegg kommer det at mange kirker og andre givere har redusert sine bidrag som følge av dårligere råd. Sentralkomiteen vedtok et underskuddsbudsjett for 2011, og man har vært igjennom nedbemanning og kutt i aktiviteter. Dette har naturlig nok skapt turbulens i staben, men jeg fikk inntrykk av at dette er i ferd med å roe seg noe. Staben ser at den økonomiske realiteten tilsa at noe måtte gjøres.

KV har startet en kampanje for å få flere av medlemskirkene til å betale kontingent. Denne har så langt vært vellykket, og over 30 nye kirker har betalt. Men selv om flere nå bidrar, er beløpene mindre, slik at medlemskontingenten alt i alt har gått ned.

Round Table-deltakerne fikk en detaljert gjennomgang av KVs økonomi, og vi fikk inntrykk av at KVs ledelse nå jobber svært seriøst med å få en økonomi i balanse. Men dette er et ytterst krevende arbeid.

WORKING TOGETHER

Dette mer uformelle møtet brukte mesteparten av tiden på å drøfte KVs planer for de nærmeste årene. Vi fikk en lærerik gjennomgang av planprosessen i KV og hørte om hvorledes de nå slår sammen noen programområder, både for å spare penger, men også for å samarbeide bedre internt i staben og arbeide mer effektivt.

Tidligere har det vært slik at organisasjonen nærmest ble nullstilt ved hver generalforsamling og ble liggende i 'dvale' en tid før en kom i gang med de nye vedtatte programmene. Dette er nå endret slik at staben planlegger også for tida etter Busan i 2013. For i virkeligheten vil jo store deler av arbeidet i KV videreføres, selv om generalforsamlingen skal legge nye føringer for årene etter 2013.

Vi delte oss i ulike arbeidsgrupper som sammen med stabspersoner gikk detaljert igjennom ulike programområder. Jeg deltok på gruppen som jobbet med klimaspørsmål. Staben ønsket kritiske innspill til målformuleringer og særlig til hvorledes en kan måle resultatet av arbeidet. KV har igangsatt et omfattende arbeid med såkalte 'Impact Assessment' - et måle- og kvalitetssikringssystem. Staben ønsket tilbakemeldinger på hvordan givene opplevde slik evaluering og rapportering, men også konkrete innspill til hvorledes dette verktøyet kan brukes konstruktivt i planlegging av enkelte aktiviteter. Det kom en del innspill til forbedringer i bruken av 'Impact Assessment'. Det synes opplagt at KV fortsatt har et stykke vei å gå før man er fortrolig med denne måten å planlegge og evaluere på, men man er i god gjenge.

Working Together-møtet diskuterte også funding-situasjonen for neste år, men det ble ikke tid til å gå detaljert inn i dette. Vi fikk utdelt nyttige oversikter over hvilke programmer de ulike givene bidrar til. Det er en tendens at det er lettere å skaffe midler til det sosialetiske arbeidet, til freds- og bistandsrelaterte programmer. KV sliter med å få givere til den mer direkte teologiske delen av sitt arbeid. Derfor appellerer man til medlemskirkene om å særlig støtte dette. Også Bossey trenger støtte.

'Working Together' endte opp i 'Cooking Together', en usedvanlig hyggelig middag hvor alle var med på å lage maten. Veldig fin måte å bli kjent på. Denne gangen var maten en blanding av tyske og canadiske oppskrifter. Det ble spøkt med at neste gang forventes en skandinavisk middag.

Disse møtene gir en også anledning til å bli bedre kjent med staben, ikke bare i KV men

Cooking
Together

WoTo

21 June
2011

også i LVF og andre som en treffer i gangene på det økumeniske senteret. Det blir mange nyttige småmøter i de store møtene.

Oppsummering

Dette var første gang jeg var på disse møtene, og jeg opplevde dem som svært nyttige. KV-staben uttrykte stor takknemlighet for at også medlemskirker, og ikke bare giverorganisasjoner, deltar på disse møtene. Jeg fikk et klart inntrykk av at KV nå beveger seg i riktig retning mot å bli tydeligere på sin rolle, med klarere prioriteringer for arbeidet og ikke minst en bevissthet om at det er medlemskirkene som er KV. Derfor legges det økende vekt på å samarbeide med medlemskirkene og med andre organisasjoner med tilknytning til KV. Midt i en svært alvorlig økonomisk situasjon møtte jeg en optimistisk, men også realistisk stab som gav klart uttrykk for at disse møtene er svært meningsfulle og nyttige for deres arbeid.

Assisterende generalsekretær, George Lemopoulos, en gammel ringrev i KV, var veldig fornøyd da han oppsummerte Round Table og konkluderte med at 'KV er et helt annet sted i dag enn for 10 år siden'.

Tanker om oppfølging i MKR

- Vi bør fortsatt arbeide for å øke Dnks medlemskontingent
- Vi bør diskutere om vi skal dreie programstøtten fra Dnk mer over på teologisk arbeid – dersom KV ser det tjenlig
- Om mulig bør vi øke programstøtten (jf. søknad til UD)
- Vi bør starte forberedelsen til Busan ved å følge opp Jamaica-konferansen og arbeidet med 'Just Peace' i norsk kirkelig sammenheng
- Samarbeidet mellom KV og MKR om Small Arms er et godt eksempel på hvorledes KV ønsker å samarbeide med medlemskirkene
- KVs 'Impact Assessment'-verktøy er meget interessant også for MKRs (og KRs) planlegging og evaluering
- Det settes stor pris på at noen fra MKR deltar på disse møtene – så vi bør prioritere å fortsette med det.

Berit Hagen Agøy
Oslo, 07.07.2011

